

inimesed temale midagi tululikku õpetasivad. Sest tuli siis ka, et kõik rahwas tema mceaas terwise juures oliwad, ning kõik töö ja talitust neil hõdastti korda läks, ja et kõik lustilised ja rõõmsad oliwad. — Vooma naine rõõmuštas ennast selle üle, kui tema maearahwas laua juures rahulise südamega ja lahke näuga istus ja kõik häämeelega sõi ja jõi, ning tānas Jumalat, kes temale seda mõistust annud, kõik nenda walmistada, mis inimeste terwisele kasulik oli.

Nenda kui ašjad aetaks, nenda n'ad ka lähawad. Kõige parem ja kassim asj lähab hukka rumala käes, aga mõistlik inimene wõib ka tühjast ašjast kasu saata. Nenda on ka toidudega. Need samad toidud saadavat kasu ehk kahju, nenda kuida n'ad walmistatud on. Sedä pangu iga maeaperenaine tähele.

II. Koojusest ja roppusest.

Kui Andres hommiku wara põllule läks, jäi tema naine veel moodisse magama ja

lapked pa. Kui ta viimaks ülestõuuenud oli, siis hukkus ta muidu ühest kohast teise ega teinu midagi.

Mõnikord pidivad töödinimesed kaua ootama, kui viimaks midagi sūua saiwad. Siis n'ad neelasivad näljapäraast nahka kõik, n'agu hundid, mis neile ettekanneti. Mõnikord andis ta neile liha, kala ja juurewilja sūua, mis ta pudruks oli keetnud. Kärbsid, uësa ja nälkjaid tdi ta sagevaste toidu sees laua päälle, nenda ka karwu ja nartsu-tükka. See oli temale üks kõik, kuhu siisse ta toidu pani!

Wahest tdi ta sellefama waagna sees toitu lauale, kus ta lapse mähkmed oli pesnud, nenda et wagna serwa pääl veel rooja näha oli !! Lusikaid ei pesnud ta ilmaški, nenda et teisel-pääwal ikka näha wõis, mis eila sõõdud oli. Pisuke sed lapsed pani ta sõõmaeg enese juure laua päälle ištuma. Kui need endid ärarooja-storjed oliwad, siis pühkis ta neid säälsa-mos paikas ära ja jagas nende sama lättega jálle leiba, ilma, et neid enne puhtaks oleks pesnad, nenda et haisu ja südame-põõrituse